

Remissvar på departementspromemorian Ett gemensamt ansvar för mottagande av nyanlända, dnr A 2015/1726/ IU

Förvaltningens förslag till beslut

Detta får utgöra Kramfors kommuns remissvar

Ärendet

Kramfors kommun har fått inbjudan från Arbetsmarknadsdepartementet att lämna synpunkter på departementspromemorian Ett gemensamt ansvar för mottagande av nyanlända.

I promemorian föreslås en ny lag som innebär att kommuner kan anvisas att ta emot nyanlända för bosättning oavsett om kommunen har en överenskommelse om mottagande eller inte.

Kramfors kommun ställer sig positivt till intentionerna i förslaget om en ny lag enligt promemorian. Det är en självklarhet att alla kommuner solidariskt ska ta ansvar för mottagandet av nyanlända till Sverige. Självfallet bör ett land som Sverige ha beredskap och möjlighet att ta emot ett stort antal flyktingar. Detta blir särskilt uppenbart just nu med anledning att de största flyktingsströmmar efter andra världskriget i Europa.

Kramfors kommun ställer sig bakom bedömningen att inskränkning av den kommunala självstyrelsen inte bedöms gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål som föranlett den och är därmed godtagbar.

I förslaget finns flera skrivningar om nyanlända som bosatt sig på egen hand som skapar förvirring på grund av otydligheter. Vid fastställande av kommuntalet ska det på förhand anges hur stor del som avser gruppen nyanlända som bosatt sig på egen hand respektive övriga anvisade. Vidare framgår att anvisningar av nyanlända som är registrerade och vistas vid Migrationsverkets anläggningsboenden samt kvotflyktingar bör prioriteras och att anvisningar av gruppen som bosatt sig på egen hand bör komma i fråga när det finns förutsättningar för kommunerna att ta emot fler nyanlända.

Det behöver förtydligas hur man på förhand ska kunna bedöma hur många som kommer till en kommun på egen hand, då de som bosatt sig själva redan finns i en kommun

Det föreslås att anvisningskommun blir bosättningskommun direkt vid tidpunkten för anvisningen. Det kan medföra att bosättningskommun kan få ansvar för nyanlända som vistas i annan kommun. Det behöver tydliggöras hur långt detta ansvar sträcker sig, exempelvis om den enskilde först blir anvisad en kommun men i väntan på inflyttning väljer en annan kommun.

Det är orealistiskt att begära att kommuner ska tillhandahålla bostäder utifrån ett kortsiktigt osäkert planeringsperspektiv, då tillgång på bostäder kräver ett långsiktigt tidsperspektiv och det i kommuner med bostadsbrist kan betyda nybyggnation. Utifrån samma kortsiktiga osäkra planeringsperspektiv problematiseras inte kommunernas möjligheter att planera för social service, förskola, skola och SFI till nyanlända.

I promemorian står att förändringar av kommunersättningar eller övriga statsbidrag bör hanteras i budgetpropositionen för 2016. Detta är en alltför vag skrivning och istället borde det tydligare framgå på vilken nivå som ersättningar och bidrag ska ligga. Målet måste vara att kommunerna ska få full kostnadstäckning för mottagandet av nyanlända.

För två år sedan presenterade SKL 35 åtgärdsförslag för ett hållbart asyl- och flyktingmottagande som regeringen borde ta fasta på. Där finns bland annat förslag att införa en statlig ersättningsmodell som stimulerar till ett utökat mottagande, att ersätta kommunerna för de faktiska kostnaderna för mottagandet av asylsökande, att ersätta kommunerna för insatser till nyanlända som har uppehållstillstånd och bor kvar i Migrationsverkets anläggningsboende, att införa en modell för uppföljning av kommunernas faktiska kostnader och att förlänga Arbetsförmedlingens etableringsuppdrag för dem som inte är självförsörjande efter två år.

Riksrevisionen kom i juli i år med ett antal rekommendationer till regeringen som är väl värda att beakta. Några av rekommendationerna är att regeringen skyndsamt bör vidta åtgärder för att minska bristen på bostäder i framför allt kommuner med goda förutsättningar för nyanländas etablering på arbetsmarknaden och att regeringen bör i ökad utsträckning ta ett nationellt ansvar för landets flyktingmottagande.

Om dessa förslag och rekommendationer genomförs skulle mottagandet av nyanlända i kommunerna fungera bättre och bli något som landets alla kommuner skulle eftersträva, samt att det då skulle vara obehövligt med ny lagstiftning. Då så inte skett förefaller förslaget vara en panikåtgärd för att lösa ett problem med att åtgärda symtomen istället för att ta itu med orsaken. Istället för att lägga över mer ansvar på landets kommuner borde regeringen vara mer mottaglig för förslag och synpunkter från kommunerna för att förbättra asyl- och flyktingmottagandet.

Beslutsunderlag

Departementspromemoria, Ett gemensamt ansvar för mottagande av nyanlända
Tjänsteskrivelse, 2015-09-09

Expedieras till

Arbetsmarknadsdepartementet
Kommunstyrelsen
BKU

Anna-Stina Fors Sjödin
Förvaltningschef